Oponentní posudek bakalářské práce

Název bakalářské práce: Rezidenční ateliéry Voděrádky
Autor: Julie Jajčíková
Vedoucí práce: prof. Ing. Mgr. Akad. arch. Petr Hájek
Oponent: Ing. arch. Tomáš Pevný

Popis projektu:

Vesnice Voděrádky, nacházející se na východním okraji Prahy, nabývá potenciálu stát se symbolem inovativního přístupu k architektuře a kultuře. V současném kontextu, kdy se úsilí o udržitelnost a ochranu životního prostředí stává stále naléhavějším, dostávají projekty spojené s revitalizací a novým využíváním prostoru zvláštní význam.

Projekt kulturního centra Voděrádky se neomezuje pouze na obnovu existujících struktur, ale klade důraz na recyklovatelnost materiálů a místních zdrojů. Jeho cílem je vytvořit areál, který nejen obohatí kulturní život místní komunity, ale bude sloužit jako inspirace a vzor pro další udržitelnou výstavbu v širším regionu.

Zadání projektu se odvíjí od základů, které položili Vlčkovi po nabytí statku v předešlých letech. Z nevyužívaného statku a černé skládky se stala široká paleta možností pro kulturní a ekologický rozvoj. Dnes je areál považován za kulturní a vzdělávací centrum pro veřejnost. Projekt autorky je součástí většího ateliérového zadání pro manžele Vlčkovi, kteří chtějí Voděrádky proměnit ze zanedbaného prostoru v inspirativní kulturní centrum, snoubící ekologii, umění a udržitelnou architekturu. Návrh tento areál rozšiřuje o galerii s ateliéry pro umělce a koncipovanou s ohledem na minimalizaci zásahu do přírody a využití ekologicky šetrných stavebních metod a materiálů.

Dopracování studie jeho autorka dokázala dotáhnout ke zdárnému konci se změnami, které jsou v pořádku - trochu ale ubírají síle návrhu. Julie využívá koncept zachování stávajících stromů v areálu a integraci prostor mezi ně. Dům by se tedy měl ztrácet mezi stromy - s tím nyní úplně nesouhlasím, neboť si myslím, že v původním návrhu dům svými liniemi svažujícími se s terénem víc komunikoval s prostory kolem něj - pilotové stěny padající s terénem vytvářely dojem lavičky u vody. Svým atypickým řešením atiky dům asocioval jezírko v parku mezi stromy. Tento pocit se myslím s typickými řešeními lehce vytrácí.

Největší změnou tedy proti původnímu návrhu vidím ve změně nosného konstrukčního systému. Změnou pro mne přišla budova o zásadní moment celého návrhu, a sice vtipně užitého pažícího systému jako hlavního nosného prvku. Systém betonového pažení, jako ochranná bariéra kolem stromů, mi více zapadal do původního konceptu.

Více než nad využitím standardní železobetonové konstrukce, bych se také zamyslel nad výkopkem. Co se se zeminou stane po jejím vytěžení? Zemina by se také alespoň částečně dala zrecyklovat ve stěnách, v podobě dusaného zdiva a možná by tak budova lépe naplňovala myšlenky udržitelnosti a zelené architektury, než právě všude zvolený železobeton.

Po technické a provozní stránce nemám větších výhrad. Drobnou výtku mohu mít k některým uspořádáním místností, které by se daly vyřešit elegantněji, např. prostory výlevek a toalet. Další mohu zmínit nedomyšlené stínění střešní konstrukce. Co kdyby nastala situace, že stromy kolem se musí kácet? Dům pak nemá možnost žádného stínění a nejsem si jist, zda by navržená vzduchotechnika stačila.

Použitím „standardních“ detailů a „zaručených“ postupů budova trochu ztratila z původní krásy, ale z technického hlediska je bakalářská práce zpracována komplexně a podrobně. V případě Julie Jajčíkové bych se dál nebál použití atypických detailů a postupů a snažil bych se více prosazovat původní představu s pilotovými stěnami.

Bakalářskou práci hodnotím jako zdařilou a **navrhuji stupeň A**.

V Praze, dne 4.3.2024

Ing. arch. Tomáš Pevný